

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/229/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201377
Dátum vydania rozhodnutia: 22.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201377.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej v právnej veci žalobcu: HUDOS s.r.o., so sídlom Priemyselná 1455/5, Bardejov, IČO: 31 711 651, zastúpeného JUDr. Luciou Krausovou, advokátkou so sídlom Bernolákova 403/50, Námestovo, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 17051/2014/C212-SCDPK/36319 zo dňa 10. júna 2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/173/2014-28 zo dňa 12. mája 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/173/2014-28 zo dňa 12. mája 2015 m e n í t a k , ž e ž a l o b u z a m i e t a .

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 5S/173/2014-28 zo dňa 12. mája 2015 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 17051/2014/C212-SCDPK/36319 zo dňa 10. júna 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie; žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v náhrade súdneho poplatku vo výške 70,- € a náhrade trov právneho zastúpenia vo výške 842,29 €. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-PO-OCDPK-D1/2014/00066-05 zo dňa 14. februára 2014, ktorým tento dodatočne vybral od žalobcu zvýšený správny poplatok podľa položky 80 písm. a/ bod 2.1., bod 2.2 Sadzobníka správnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch (ďalej len „zákon č. 145/1995 Z.z.“) v súlade s bodom 2 Splnomocnenia tejto položky vo výške 1.350,- € za nadmernú prepravu, ktorá bola vykonaná bez povolenia dňa 20. novembra 2013 s motorovým

vozidlom e.č. R. a prípojným vozidlom R.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vyplynul záver, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné, pretože tento sa nedostatočne vysporiadal s tvrdeniami žalobcu vzťahujúcimi sa k pravdepodobnosti merania. Dal do pozornosti, že žalobca už vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania, ako aj obsiahlejšie v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu namietal presnosť merania správnym orgánom. Podľa vážneho listu č. 26 210280 došlo k prekročeniu celkovej prípustnej hmotnosti na nápravu o 7,42 % a celkovej prípustnej hmotnosti jazdnej súpravy o 1,28 tony (3,20 %). Konštatoval, že v napadnutom rozhodnutí správny orgán uviedol, že do kompetencie spoločnosti SLOVEKO, s.r.o. ani cestného správneho orgánu nepatrí podávanie výkladu k certifikátom o overení vydaných Slovenskou legálnou metrológiou, a preto v odôvodnení rozhodnutia bolo k námietke dopravcu k začatiu správneho konania uvedené len to, že pravdepodobnosť merania 95% uvedená v certifikáte o overení sa zohľadňuje pri certifikácii a overovaní konkrétneho typu meradla a nie pri výkone úradného merania.

Následne zdôraznil, že uvedené nemožno považovať za dostatočné odôvodnenie rozhodnutia, nakoľko správny orgán má predovšetkým povinnosť zistiť presne a úplne skutkový stav a vysporiadať sa v rozhodnutí s námietkami účastníka správneho konania. Na splnenie tejto svojej povinnosti mu potom zákonodarcu poskytol rôzne právomoci, napr. požiadať o súčinnosť, resp. odborné vyjadrenie iný orgán štátnej správy alebo fyzickú či právnickú osobu, ktorá overenie vykonáva, resp. je oprávnená certifikovať použitý typ váh. Uvedené však správny orgán, tak žalovaný ako ani prvostupňový orgán neurobil, ale sa bez ďalšieho uspokojil s vyjadrením spoločnosti SLOVEKO, s.r.o., ktorá váženie vykonala. Preto dospel k záveru, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí s námietkami žalobcu ohľadne odchýlky meradla, resp. odlišnosti medzi rozšírenou neistotou merania a dovoľenou chybou nezaoberal. Takisto sa nezaoberal napr. použitím 3% tolerancie (napriek tomu, že jej existenciu v rozhodnutí spomenul) v súvislosti s povolenou 1% odchýlkou pri váhach triedy 1, u ktorých je pre celkovú hmotnosť vozidla v prevádzke najväčšia dovoľená chyba 1%, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že u žalobcu bolo namerané prekročenie celkovej prípustnej hmotnosti jazdnej súpravy o 1,28 tony (3,20 %).

Vo vzťahu k e-mailovému stanovisku Slovenskej legálnej metrológie, priloženému v súdnom konaní, vyslovil, že na toto nesmie súd prvého stupňa prihliadať, keďže pre rozhodnutie vo veci je rozhodujúci stav ku dňu vydania správneho rozhodnutia. Zdôraznil, že existencia zákonných dôvodov pre rozhodnutie musí byť zrejماً z rozhodnutia samého, nie až z dôkazov predložených v následnom súdnom konaní. Skutkový stav musí byť riadne zistený a z rozhodnutia zrejماً tak, ako aj správna úvaha, na základe ktorej správny orgán rozhodoval, a to už ku dňu vydania napadnutého správneho rozhodnutia, nie až ku dňu podania vyjadrenia k žalobe.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP, a žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávnosť jeho záveru, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a skutkového zistenia veci, ako aj nesprávneho pochopenia samotného procesu úradného merania. Zároveň označil za nesprávny záver krajského súdu, že žalovaný sa v preskúmanom rozhodnutí nezaoberal použitím 3% tolerancie. Na to poukázal na časti napadnutého rozhodnutia, z ktorých je podľa žalovaného zrejماً, že ako odvolací orgán v rozhodnutí spomenul nielen existenciu 3% tolerancie, ale komplexne vysvetlil jej zmysel a použitie. Uviedol, že správca pozemnej komunikácie a cestné správne orgány dokonca uplatňujú túto 3% toleranciu komplexne, pre každé vozidlo, pri každom vážení, čo je v prospech každého dopravcu, ktorý prekračuje povolené hmotnosti.

Súčasne zdôraznil, že žalobca, ktorý podľa výpisu z obchodného registra vykonáva cestnú nákladnú motorovú dopravu od 03. augusta 1995 by mal poznať všetky súvisiace právne predpisy týkajúce sa predmetu jeho podnikania. Poukázal na skutočnosť, že v prípade žalobcu ide o opakované prekročenie

najväčších prípustných hmotností.

Následne uviedol, že ako je zrejmé z celého konania a príslušnej legislatívy, pravdepodobnosť merania 95 % uvedená v certifikáte o overení č. 1069/331.08/13 váhy s automatickou činnosťou na váženie cestných vozidiel za pohybu typu E., výrobné č. XXXX, sa zohľadňuje pri certifikácii a overovaní konkrétneho typu meradla a nie pri výkone úradného merania, pričom dodal, že uvedené správny orgán v napadnutom rozhodnutí aj vyslovil. Súčasne mal za to, že táto námietka žalobcu nijako nespochybnila úradné merania a jeho výsledky. Ak by meradlo nespĺňalo štandardnú neistotu merania určenú v súlade s EA-4/02 a s použitím TPM 0051-93, tak by Slovenská legálna metrologia necertifikovala toto meradlo a autorizovaná osoba by takéto meradlo nemohla používať na výkon úradného merania. Poznamenal, že všetky rozhodnutia a certifikáty má vykonávateľ úradného merania pri sebe priamo na mieste merania, kde do nich môže vodič kedykoľvek nahliadnuť.

Súčasne tvrdil, že námietky žalobcu v odvolaní voči rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, ako ani žalobné námietky sa netýkali správneho konania na prvostupňovom ani odvolacom orgáne, pretože v tomto prípade nedošlo k pochybeniu a porušeniu správneho poriadku, námietky nijako nevyvrátili namerané hmotnosti a z toho vyplývajúce preťaženie jazdnej súpravy. Doplnil, že tieto nesmerujú voči konaniu o dodatočnom zvýšenom správnom poplatku, ale napádajú skutočnosti, ktoré v žiadnom prípade nespádajú do kompetencie žalovaného ani do kompetencie prvostupňového cestného správneho orgánu, a ich odôvodnenie je priamo uvedené v právnych normách Slovenskej republiky alebo na vydaných certifikátoch.

V závere odvolania zdôraznil, že z vážneho listu č. 26 210280 je zrejmé, že došlo k prekročeniu najväčšej prípustnej hmotnosti jazdnej súpravy a k prekročeniu najväčšej prípustnej hmotnosti pripadajúcej na trojnápravu prípojného vozidla. Dodal, že uvedená skutočnosť nie je vo veci sporná a namerané hodnoty nenamieta ani žalobca. Na základe skutočnosti, že poskytovateľ úradného merania má všetky potrebné povolenia a doklady vydané kompetentnými úradmi a tiež skutočnosti, že doklad o úradnom meraní spĺňa náležitosti podľa § 20 ods. 4 zákona č. 142/2000 Z.z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 142/2000 Z.z.“) žalovaný nemal dôvod spochybňovať výsledky a priebeh úradného merania a platný certifikát o overení váh.

Žalobca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s §246c ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 OSP s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. júna 2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), tento zákon upravuje výstavbu, užívanie a ochranu pozemných komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy (§ 3) a orgánov štátneho odborného dozoru (§ 3c) vo veciach pozemných komunikácií.

Podľa § 3 ods. 4 písm. c/ cestného zákona okresné úrady v sídle kraja dodatočne vyberajú rozhodnutím zvýšený správny poplatok podľa osobitného predpisu, ak sa nadmerná a nadrozmerná preprava vykonala na diaľnici alebo na ceste bez povolenia (§ 8 ods. 5). Rozhodnutie vydá ten okresný úrad v sídle kraja, na ktorého území sa nepovolená preprava zistila.

Podľa § 8 ods. 1 cestného zákona na užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií iným než zvyčajným spôsobom alebo na iné účely, než na ktoré sú určené (ďalej len "zvláštne užívanie"), je potrebné povolenie cestného správneho orgánu s výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 6, 7 a 8 vydané so súhlasom dopravného inšpektorátu. Cestný správny orgán môže v povolení určiť podmienky na zvláštne užívanie a pre ich nesplnenie môže udelené povolenie zrušiť. Zvláštne užívanie sa povoľuje na dobu určitú, ak u užívateľa trvajú dôvody, pre ktoré bolo povolenie udelené. Pri zmene užívateľa, podmienok užívania a podobne je potrebné požiadať o nové povolenie, prípadne o zmenu povolenia. Povolenie nie je potrebné pre vozidlá ozbrojených síl, ozbrojených bezpečnostných zborov a na presun poľnohospodárskych strojov a zariadení pri poľnohospodárskych prácach v rámci obhospodarovaného územia. Povolenie cestného správneho orgánu na účely konania automobilových pretekov je možné vydať len po predložení kladného stanoviska od organizácie, ktorá je členom medzinárodnej federácie automobilového športu (FIA Paríž).

Podľa § 8 ods. 5 cestného zákona cestný správny orgán za nadmernú a nadrozmernú prepravu vykonanú bez povolenia dodatočne vyberie rozhodnutím zvýšený správny poplatok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, na zvláštne užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je potrebné povolenie príslušného cestného správneho orgánu. Toto povolenie podlieha správne poplatku podľa osobitných predpisov. Takým užívaním je najmä preprava nadmieru ťažkých alebo rozmerných predmetov a používanie vozidiel, ktorých rozmery alebo hmotnosť presahujú mieru ustanovenú osobitnými predpismi.

Podľa § 23 cestného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa položky 80 bodu 2 zákona č. 145/1995 Z.z. vydanie povolenia na zvláštne užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií na prepravu nadmerne ťažkých alebo rozmerných predmetov a vozidiel alebo na prepravu, pri ktorej vozidlá prekračujú hmotnosť pripadajúcu na jednu nápravu nad mieru povolenú osobitným predpisom, dopravca zaplatí 2. nadmerná preprava 2.1. pri prekročení prípustnej celkovej hmotnosti, ak celková hmotnosť vrátane nákladu (vyjadrené v t) je do 20,00 115,00 € od 20,01 do 30,00 190,00 € od 30,01 do 50,00 300,00 € a za každých ďalších aj začatých 10 t 75 € 2.2. pri prekročení prípustnej hmotnosti na nápravu (nápravové zaťaženie) bez rozdielu o akú nápravu ide, ak preťaženie (vyjadrené v %) je od 3,01 do 5,00 95,00 € od 5,01 do 10,00 150,00 € od 10,01 do 15,00 270 € od 15,01 do 20,00 380,00 € a za každých ďalších aj začatých 5% 190,00 €.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že dňa 20. novembra 2013 o 8:55 h. bolo na ceste v obci L., vykonané kontrolné meranie vozidla žalobcu, pričom úradným meraním bolo zistené prekročenie prípustných nápravových zaťažení a celkovej povolenej hmotnosti vozidla žalobcu ako dopravcu, EČ: R a prípojného vozidla EČ: R vodič: W. L.. Uvedenú skutočnosť oznámila Slovenská správa ciest

Bratislava Okresnému úradu Prešov, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií listom zo dňa 10. decembra 2013. Následne príslušný správny orgán oznámil žalobcovi listom zo dňa 30. decembra 2013 začatie správneho konania o dodatočnom vybratí správneho poplatku za vykonanú nadmernú prepravu bez povolenia na základe toho, že meraním bolo zistené prekročenie maximálnych dovolených hodnôt.

Podľa vážneho listu č. 26 210280 bola prekročená prípustná hmotnosť na nápravu motorového vozidla, kde prípustná hmotnosť je 24 000 kg a nameraná bola 25 780 kg, čím došlo k preťaženiu oproti dovolenej hmotnosti o 1 780 kg, t.j. 7,416 %. Taktiež bola prekročená prípustná hmotnosť súpravy, kde prípustná hmotnosť je 40 000 kg a nameraná bola 41 280 kg, čím došlo k preťaženiu prípustnej hmotnosti o 1 280 kg, t.j. 3,2 %. Dopravca týmto konaním porušil § 8 ods. 1 cestného zákona tým, že uvedeným motorovým vozidlom bola vykonaná nadmerná preprava bez povolenia na zvláštne užívanie ciest.

Žalobca bol v oznámení o začatí predmetného správneho konania poučený, že má právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a navrhnúť príslušné dôkazy.

Žalobca sa k podkladom rozhodnutia vyjadril, pričom na svoju obranu uviedol, že z verejne dostupného Certifikátu o overení vážiaceho zariadenia V. typ E. v.č. XXXX, ktorý bolo vydaný Slovenskou legálnou metrológiou a platný do 14. augusta 2014, je zrejme, že pravdepodobnosť merania je približne 95%. Z uvedeného vyvodil, že vo výslednom meraní neboli zohľadnené odchýlky meradla, nakoľko nie sú uvedené v priloženom doklade o meraní. Tvrdil, že ak by boli zohľadnené odchýlky merania, tak zaťaženie troch návesových náprav - skupina 3. - 3B mohlo byť 24,49 a následne hmotnosť celej súpravy 39,22 t.

Rozhodnutím č. OU-PO-OCDPK-D1/2014/00066-05 zo dňa 14. februára 2014, Okresný úrad Prešov, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií dodatočne vybral od žalobcu ako dopravcu zvýšený správny poplatok za vykonanú nadmernú prepravu bez povolenia podľa § 8 ods. 5 cestného zákona a v spojení s bodom 2 splnomocnenia položky 80 zákona č. 145/1995 Z. z. vo výške trojnásobku prislúchajúceho poplatku spolu $3 \times 450 = 1.350$ €. V rozhodnutí poukázal na podané vysvetlenie spoločnosťou SLOVEKO s.r.o., že pravdepodobnosť merania podľa príloh je použitá pre určenie rozšírenej neistoty merania overovaného meradla, čo vyplýva z certifikátu o overení č. XXXX/XXX,XX/XX vydaného SLM Košice. Ďalej uviedol, že odchýlka merania, ktorá reprezentuje rozšírenú neistotu je $U \approx 5,8$ kg z certifikátu o overení. Výsledné hodnoty merania pre súpravu $\approx 41280 \pm 5,8$ kg. Z toho vyvodil, že boli prekročené v obidvoch prípadoch povolené zaťaženia 24 ton, resp. 40 ton. Súčasne zdôraznil, že predmetné meranie sa uskutočnilo za účasti polície, pričom za takýto priestupok je možné uložiť v blokovom konaní pokutu až do výšky 650 €. Dodal, že pri meraní sa zohľadňuje 3% tolerancia, pričom táto nie je pri vážení vopred nastavovaná, je len maximálnou možnou toleranciou, pri prekročení ktorej sa stanovuje výška správneho poplatku. Podľa vážneho listu č. 26 210280 bolo namerané preťaženie celkovej prípustnej hmotnosti jazdnej súpravy o 1,28 tony, t.j. o 3,20 % a preťaženie trojnápravy prípojného vozidla o 7,42 %. V oboch prípadoch došlo k prekročeniu uvedenej 3%-nej tolerancie a na základe tohto merania bol stanovený poplatok (základný) podľa bodu 2.1 a bodu 2.2 položky 80 v spojení s bodom 10 poznámky tejto položky v časti IV. DOPRAVA sadzovníka správnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 145/1995 Z.z., a to vo výške 450 €. Konštatoval, že nakoľko sa predmetná preprava vykonala bez povolenia za nadmernú prepravu podľa § 3 ods. 4 písm. c/ a v súlade s § 8 ods. 5 cestného zákona správny orgán dodatočne vyberá zvýšený správny poplatok. Poplatok vyberaný dodatočne rozhodnutím cestného správneho orgánu sa v súlade so zákonom č. 145/1995 Z.z. zvyšuje na trojnásobok. Takto zvýšený správny poplatok v danom prípade predstavuje čiastku 1.350 €.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo rozhodnutím žalovaného správneho orgánu č. 17051/2014/C212-SCDPK/36319 zo dňa 10. júna 2014 zamietnuté a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdené. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí upriamil v rámci jeho odôvodnenia pozornosť na skutočnosť, že úradné meranie bolo vykonané v zmysle platných predpisov na certifikovaných váhach a za dodržania podmienok pre výkon merania na vážiacom

zariadení V, typ E., výr. č. XXXX a bolo potvrdené aj stanoviskom spoločnosti SLOVEKO s.r.o. zo dňa 15. mája 2014. Konštatoval, že pri úradnom meraní je dokonca akceptovaná 3% tolerancia, keďže podľa § 4 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 349/2009 Z.z., o najväčších prípustných rozmeroch vozidiel a jazdných súprav, najväčších prípustných hmotnostiach vozidiel a jazdných súprav, ďalších technických požiadavkách na vozidlá a jazdné súpravy v súvislosti s hmotnosťami a rozmermi a o označovaní vozidiel a jazdných súprav (ďalej len „nariadenie č. 349/2009 Z.z.“) najväčšie prípustné hmotnosti vozidiel a jazdných súprav prevádzkovaných v premávke na pozemných komunikáciách nesmú pri splnení ďalších súvisiacich technických požiadaviek prevýšiť hodnoty uvedené v prílohe č. 1 tohto nariadenia. Dodal, že ak je vozidlo alebo jazdná súprava znečistené napríklad blatom, snehom alebo vodou možno prekročiť ich najväčšiu prípustnú hmotnosť najviac o 3% tejto hmotnosti. Podľa bodu 8 Poznámky k Položke 80 Sadzobníka správnych poplatkov pri určení poplatku za prekročenie prípustnej hmotnosti na nápravu sa každá náprava posudzuje samostatne a poplatok sa určí len za najviac prekročenú nápravu. Za prekročenie prípustného zaťaženia nápravy do 3,0% sa poplatok nevyberá. Tolerancia 3% neslúži ako rezerva pre úmyselné preťaženie motorového vozidla a jazdnej súpravy. Dopravca podľa vážneho listu č. XX XXXXXX. prekročil najväčšiu prípustnú hmotnosť pripadajúcu na trojnápravu prípojného vozidla o 7,416 % a najväčšiu prípustnú hmotnosť celkovej hmotnosti jazdnej súpravy o 3,20 %, teda cestný správny orgán bol v tomto prípade povinný vyrubiť zvýšený správny poplatok. Preto nevznikla žiadna pochybnosť o správnosti údajov uvedených vo vážnom liste č. XX XXXXXX. V rozhodnutí sa zaoberal aj námietkou, spočívajúcou v tvrdení, že výrok napadnutého rozhodnutia nie je vykonateľný. Uviedol, že na túto nie je možné prihliadnuť, pričom vyslovil, že skutočnosť, že výrok rozhodnutia obsahuje formuláciu o vyberaní správneho poplatku je citáciou § 8 ods. 5 cestného zákona, podľa ktorého cestný správny orgán za nadmernú a nadrozmernú prepravu vykonanú bez povolenia dodatočne vyberie rozhodnutím zvýšený správny poplatok podľa osobitného predpisu. Vyslovil, že výrok prvostupňového rozhodnutia je formulovaný jasne, stručne, s vymedzením predmetu rozhodovania, príslušnej legislatívy a s jasným vymedzením povinnosti účastníka konania na zaplatenie zvýšeného správneho poplatku. Vo vzťahu k odvolacej námietke účastníka konania o nedostatočne vykonanom dokazovaní zo strany správneho orgánu prvého stupňa, uviedol, že v prípade ak dopravca namieta priebeh alebo výsledok úradného merania, cestný právny orgán je v rámci zabezpečovania dôkazov oprávnený požiadať o vyjadrenie autorizovaného poskytovateľa úradného merania. V prípade, ak poskytovateľ úradného merania potvrdí správnosť úradného merania a hodnoty uvedené vo vážnom liste, cestný správny orgán nemá dôvod spochybňovať výsledky merania. Zároveň vyslovil, že do kompetencie spoločnosti SLOVEKO, s.r.o. ani cestného správneho orgánu nepatrí podávanie výkladu k certifikátom o overení vydaných Slovenskou legálnou metrológiou. Preto v odôvodnení rozhodnutia k námietke dopravcu k začatiu správneho konania uviedol len to, že pravdepodobnosť merania 95% uvedená v certifikáte o overení č. XXXX/XXX.XX/XX váhy s automatickou činnosťou na váženie cestných vozidiel za pohybu typu E., výrobné č. XXXX sa zohľadňuje pri certifikácii a overovaní konkrétneho typu meradla a nie pri výkone úradného merania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na obsah administratívneho spisu dospel k záveru o správnosti postupu správneho orgánu prvého stupňa i žalovaného pri vyrubení správneho poplatku za vykonanie nadmernej prepravy bez povolenia v zmysle § 8 ods. 1 cestného zákona. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že predmetom súdneho prieskumu sú rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného, ktoré vo svojich odôvodneniach dostatočne podrobne uvádzajú konkrétne zákonné ustanovenia a skutkové okolnosti, na základe ktorých dospel prvostupňový správny orgán k vyrubeniu správneho poplatku, preto nie je možné konštatovať nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vykonaním kontrolného merania vozidla žalobcu bolo zistené jeho preťaženie, uvedenú skutočnosť preukazuje vážny listok č. XX XXXXXX.. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná. Sporným zostalo tvrdenie žalobcu o nepresnosti procesu merania správnym orgánom.

Odvolací súd má za to, že s namietanou skutočnosťou sa žalovaný v preskúmvanom rozhodnutí dostatočne vysporiadal, keď poukázal na ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 142/2000 Z.z., ako aj

skutočnosť, že váhy používané pri overovaní musia spĺňať metrologické požiadavky v zmysle vyhlášky Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 210/2000 Z.z. o meradlách a metrologickej kontrole, čo znamená aj najväčšiu dovolenú chybu pre celkovú hmotnosť vozidla $\pm 1\%$. Žalovaný sa vysporiadal aj s použitím 3% tolerancie, keď uviedol, že táto je akceptovaná pri úradnom meraní, nakoľko podľa § 4 ods. 1 nariadenia č. 349/2009 Z.z. najväčšie prípustné hmotnosti vozidiel a jazdných súprav prevádzkovaných v premávke na pozemných komunikáciách nesmú pri splnení ďalších súvisiacich technických požiadaviek prevýšiť hodnoty uvedené v prílohe č. 1. Ak je vozidlo alebo jazdná súprava znečistené napríklad blatom, snehom alebo vodou, možno prekročiť ich najväčšiu prípustnú hmotnosť najviac o 3% tejto hmotnosti. Následne uviedol, že podľa bodu 8 Poznámky k Položke 80 Sadzobníka správnych poplatkov pri určení poplatku za prekročenie prípustnej hmotnosti na nápravu sa každá náprava posudzuje samostatne a poplatok sa určí len za najviac prekročenú nápravu. Za prekročenie prípustného zaťaženia nápravy do 3,0% sa poplatok nevyberá. Tolerancia 3% neslúži ako rezerva pre úmyselné preťaženie motorového vozidla a jazdnej súpravy. Dopravca podľa vážneho listu č. XX XXXXXX prekročil najväčšiu prípustnú hmotnosť pripadajúcu na trojnápravu prípojného vozidla o 7,416 % a najväčšiu celkovú hmotnosť jazdnej súpravy o 3,20 %, teda cestný správny orgán bol v tomto prípade povinný vyrubiť zvýšený správny poplatok.

Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný správne zistili skutkový stav a takisto správne právne posúdili predmetný prípad a dostatočne sa vysporiadali s otázkou vykonávania úradného merania. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko žalovaný sa nedostatočne vysporiadal s tvrdeniami žalobcu vzťahujúcimi sa k pravdepodobnosti merania. Naopak dospel k záveru, že posúdenie veci žalovaným je správne a zákonné.

Zároveň dodáva, že správnosť postupu žalovaného v prejednávanej veci jednoznačne vyplýva aj z vážneho listu č. XX XXXXXX, z ktorého je zrejmé, že skutočne došlo k prekročeniu najväčšej prípustnej hmotnosti pripadajúcej jazdnej súpravy a k prekročeniu najväčšej prípustnej hmotnosti pripadajúcej na trojnápravu prípojného vozidla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol postupom podľa § 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 220 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, tak že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal. Žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.